

Protokół Nr 3/2014

z posiedzenia Świętokrzyskiej Rady Działalności Pożytku Publicznego II kadencji

z dnia 30 lipca 2014 r.

W dniu 30.07.2014 r. o godz. 13.00 w siedzibie Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego odbyło się dwunaste posiedzenie Świętokrzyskiej Rady Działalności Pożytku Publicznego II kadencji.

Posiedzenie Rady otworzyła Pani Teresa Śliwa – Przewodnicząca Świętokrzyskiej Rady Działalności Pożytku Publicznego. W posiedzeniu udział wzięło 6 członków ŚRDPP zgodnie z załączoną listą obecności, która stanowi załącznik nr 1 do niniejszego protokołu.

Prowadząca spotkanie przedstawiła proponowany porządek obrad (załącznik nr 2):

1. Otwarcie posiedzenia – przyjęcie porządku posiedzenia.
2. Wyrażenie opinii dotyczącej projektów 10 Uchwał Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego w sprawie Obszarów Chronionego Krajobrazu – przedstawiciel Departamentu Rozwoju Obszarów Wiejskich i Środowiska.
3. Wyrażenie opinii w sprawie uchwał Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego dotyczących: Cisowsko-Orłowińskiego, Chęcińsko-Kieleckiego, Suchedniowsko-Oblęgorskiego, Nadnidziańskiego, Szanieckiego, Kozubowskiego, Sieradowickiego, i Jeleniowskiego Parku Krajobrazowego – przedstawiciel Zespołu Świętokrzyskich i Nadnidziańskich Parków Krajobrazowych.
4. Omówienie propozycji do programu Kongresu Organizacji Pozarządowych w 2014r. – dyskusja.
5. Sprawy różne.

W pierwszej części spotkania głos zabrały przedstawicielki Departamentu Rozwoju Obszarów Wiejskich i Środowiska Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego, które zaprezentowały projekty 10 Uchwał Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego w sprawie:

- a) Chęcińsko-Kieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu,
- b) Cisowsko-Orłowińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu,
- c) Jeleniowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu,
- d) Szanieckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu,
- e) Nadnidziańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu,
- f) Kozubowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu,
- g) Wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Lasy Przysusko-Szydłowieckie,
- h) Sieradowickiego Obszaru Chronionego Krajobrazu
- i) Suchedniowsko-Oblęgorskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu
- j) Przedborskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Ad. a)

Chęcińsko-Kielecki Obszar Chronionego Krajobrazu został wyznaczony Uchwałą Nr XXXV/625/13 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 23 września 2013 r. dotyczącą wyznaczenia Chęcińsko-Kieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Świętokrzyskiego poz. 3317).

Przeprowadzona w 2013 r. inwentaryzacja przyrodnicza Chęcińsko-Kieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, zobrazowała zasoby środowiska i obecne w/w obszarze zagrożenia, a w konsekwencji określiła potrzeby ochrony tego obszaru. W oparciu o

zasobność elementów przyrodniczych, atrakcyjność geomorfologiczną, hydrologiczną, kulturową

i turystyczną, wyznaczono obszary o zróżnicowanych walorach. Wyniki waloryzacji stanowiły podstawę do wyznaczenia obszaru Ch-KOChK o powierzchni 8 002,5 ha wraz ze strefami

o różnym reżimie ochronnym. Strefa A (o najwyższych wartościach) zajmuje około 5,4% obszaru, strefa B (o umiarkowanych wartościach) – 15,6%, pozostałe 79% to tereny o najniższych wartościach w skali obszaru (strefa C), dla których ustalono najniższe rygory ochronne. Dla stref A i B zaproponowano stosowne zakazy (z katalogu zakazów z Ustawy o ochronie przyrody). Dobór zakazów oraz zaproponowanych odstępstw od tych zakazów, podyktowany był, z jednej strony troską o zachowanie wartości przyrodniczych, a z drugiej strony uwzględnieniem potrzeb społecznych i gospodarczych. Natomiast dla strefy C odstąpiono od ustanowienia zakazów, ze względu na to, iż są to tereny zabudowane, użytkowane rolniczo oraz w dużym stopniu przekształcone przez człowieka.

Dla każdej ze stref określono cele działań ochronnych oraz zaproponowano działania ochronne dla ich realizacji. Cele i odpowiednie do nich działania ustalono w oparciu o zasoby i wartości przyrodnicze, m.in. obecność i stan zachowania siedlisk i gatunków, potencjał środowiska, krajobrazowe – walory widokowe, kulturowe – obecność i stan zachowania obiektów zabytkowych oraz zidentyfikowane w terenie zagrożenia.

Wyznaczone strefy krajobrazowe obejmują:

A - tereny dolin rzecznych i cieków pełniące funkcje korytarzy ekologicznych oraz torfowiska i inne tereny podmokłe, w tym lasy łęgowe, a także zalesione jary lessowe z obecnymi na ich dnie ciekami wraz z terenami przyległymi; są to obszary o wysokich walorach przyrodniczych i krajobrazowych, często siedliska chronione, skupiające rzadkie i chronione gatunki roślin i zwierząt, a jednocześnie tereny bardzo wrażliwe na zmiany dokonywane w środowisku; strefa ta posiada najwyższy rygor ochronny;

B – tereny kompleksów leśnych (z wyłączeniem lasów łęgowych i olsów, które zostały zaliczone do strefy A), murawy kserotermiczne i napiaskowe; są to siedliska niezależne od poziomu wód gruntowych; obejmują tereny cenne przyrodniczo, często siedliska chronione, skupiające rzadkie i chronione gatunki roślin i zwierząt; strefa posiada wysoki rygor ochronny;

C – obszary poza strefami A i B; tereny zabudowane, użytkowane rolniczo, przekształcone przez człowieka; strefa odznacza się najniższym rygorem ochronnym.

Rozpoznanie stanu zasobów przyrodniczo-krajobrazowych oraz przeprowadzona wieloaspektowa waloryzacja obszaru dała podstawę do przeprowadzenia rewizji granic Ch-KOChK., w wyniku której wyłączone zostały 3 fragmenty o łącznej powierzchni 297,8 ha.

Fragment 1 – wąski pas drogi nr 762 (ulica Krakowska) łączący 2 powierzchnie Ch-KOChK we wschodniej części obszaru, stanowi szlak komunikacyjny o dużym natężeniu ruchu samochodowego. Powierzchnia tego fragmentu wynosi 0,37 ha.

Fragment 2 – dotyczy części Kielc obręb nr 30 i części obrębu Dyminy, obszar ten posiada znikome wartości przyrodnicze, na które wpływa znaczne zurbanizowanie oraz przekształcenie terenu. Ponadto część tego fragmentu objęta jest tożsamą formą ochrony przyrody (Kielecki Obszar Chronionego Krajobrazu). Powierzchnia tego fragmentu wynosi 251,40 ha.

Fragment 3 – dotyczy obszaru przy Cementowni Dyckerhoff Polska Sp. z o.o., intensywna działalność przemysłowa przyczyniła się do znaczącego przekształcenia środowiska naturalnego oraz degradacji krajobrazu, dodatkowo przemysł przetwórczy powoduje uciążliwości w postaci emisji hałasu oraz zapylenia powietrza. Inwentaryzacja terenu wykazała, że jest to teren, o najniższych walorach przyrodniczo-krajobrazowych.

Ponadto przedstawione uwarunkowania sprawiają, że teren jest nieprzydatny z punktu widzenia możliwości zaspokojenia potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem. Doszło tu również do bezpowrotnej utraty wyróżniającego się krajobrazu o zróżnicowanych ekosystemach. Powierzchnia tego fragmentu wynosi 46,03 ha.

Ad. b)

Cisowsko-Orłowski Obszar Chronionego Krajobrazu został wyznaczony Uchwałą Nr XXXV/626/13 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 23 września 2013 r. dotyczącą wyznaczenia Cisowsko-Orłowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Świętokrzyskiego poz. 3318).

Przeprowadzona w 2013 r. inwentaryzacja przyrodnicza Cisowsko-Orłowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, zobrazowała zasoby środowiska i obecne w/w obszarze zagrożenia, a w konsekwencji określiła potrzeby ochrony tego obszaru. W oparciu o zasobność elementów przyrodniczych, atrakcyjność geomorfologiczną, hydrologiczną, kulturową i turystyczną, wyznaczono obszary o zróżnicowanych walorach. Wyniki waloryzacji stanowiły podstawę do wyznaczenia obszaru C-OOChK o powierzchni 25 336 ha wraz ze strefami

o różnym reżimie ochronnym. Strefa A (o najwyższych wartościach) zajmuje około 12,3 % obszaru, strefa B (o umiarkowanych wartościach) – 32,5%, pozostałe 55,2% to tereny o najniższych wartościach w skali obszaru (strefa C), dla których ustalono najniższe rygory ochronne. Dla stref A i B zaproponowano stosowne zakazy (z katalogu zakazów z Ustawy o ochronie przyrody). Dobór zakazów oraz zaproponowanych odstępstw od tych zakazów, podyktowany był, z jednej strony troską o zachowanie wartości przyrodniczych, a z drugiej strony uwzględnieniem potrzeb społecznych i gospodarczych. Natomiast dla strefy C odstąpiono od ustanowienia zakazów, ze względu na to, iż są to tereny zabudowane, użytkowane rolniczo oraz w dużym stopniu przekształcone przez człowieka.

Dla każdej ze stref określono cele działań ochronnych oraz zaproponowano działania ochronne dla ich realizacji. Cele i odpowiednie do nich działania ustalono w oparciu o zasoby i wartości przyrodnicze, m.in. obecność i stan zachowania siedlisk i gatunków, potencjał środowiska, krajobrazowe – walory widokowe, kulturowe – obecność i stan zachowania obiektów zabytkowych oraz zidentyfikowane w terenie zagrożenia.

Wyznaczone strefy krajobrazowe obejmują:

A - tereny dolin rzecznych i cieków pełniące funkcje korytarzy ekologicznych oraz torfowiska i inne tereny podmokłe, w tym lasy łęgowe, a także zalesione jary lessowe z obecnymi na ich dnie ciekami wraz z terenami przyległymi; są to obszary o wysokich walorach przyrodniczych i krajobrazowych, często siedliska chronione, skupiające rzadkie i chronione gatunki roślin i zwierząt, a jednocześnie tereny bardzo wrażliwe na zmiany dokonywane w środowisku; strefa ta posiada najwyższy rygor ochronny;

B – tereny kompleksów leśnych (z wyłączeniem lasów łęgowych i olsów, które zostały zaliczone do strefy A), murawy kserotermiczne i napiaskowe; są to siedliska niezależne od poziomu wód gruntowych; obejmują tereny cenne przyrodniczo, często siedliska chronione, skupiające rzadkie i chronione gatunki roślin i zwierząt; strefa posiada wysoki rygor ochronny;

C – obszary poza strefami A i B; tereny zabudowane, użytkowane rolniczo, przekształcone przez człowieka; strefa odznacza się najniższym rygiem ochronnym.

Ad. c)

Jeleniowski Obszar Chronionego Krajobrazu został wyznaczony Rozporządzeniem Nr 82/2005 Wojewody Świętokrzyskiego z dnia 14 lipca 2005 r., zmieniony

Rozporządzeniem Nr 12/2009 Wojewody Świętokrzyskiego z dnia 28 stycznia 2009 r., ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowy ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem lub pełnieniu funkcji korytarzy ekologicznych.

Zgodnie z art. 23 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody wyznaczenie obszaru chronionego krajobrazu, likwidacja lub zmiana granic tych obszarów, a także ustalanie zakazów obowiązujących na nich następuje w drodze uchwały sejmiku województwa, po zaopiniowaniu przez właściwe miejscowo rady gmin oraz po uzgodnieniu projektu uchwały sejmiku z właściwym regionalnym dyrektorem ochrony środowiska.

W związku z uchwałą nr 1/2012 Regionalnej Rady Ochrony Przyrody w Kielcach z dnia 6 lipca 2012 r. w sprawie wyrażenia opinii dotyczącej zmiany zakazów obowiązujących na terenie parków krajobrazowych i obszarów chronionego krajobrazu w województwie świętokrzyskim, Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Kielcach w dniu 25 września 2012 r. wystąpiła do Przewodniczącego Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z pismem proponującym uszczegółowienie zakazów na terenach obszarów chronionego krajobrazu w województwie świętokrzyskim. Kwestie zakazów obowiązujących dotychczas na tym Obszarze regulowały w/w Rozporządzenia.

Kierując się konstytucyjną zasadą proporcjonalności, zawartą w art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., zdecydowano się wprowadzić odstępstwa od dotychczasowych obowiązujących zakazów.

W proponowanym projekcie uchwały § 4 ust. 2 stanowi o tym, iż zakazy z § 4 ust. 1 nie dotyczą:

- terenów objętych ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu;
- terenów objętych ustaleniami projektów planów zagospodarowania przestrzennego lub projektów studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, dla których przeprowadzona strategiczna ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu;
- realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których procedura dotycząca oceny oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu;
- ustaleń warunków zabudowy dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy zagrodowej oraz obiektów i urządzeń budowlanych niezbędnych do jej użytkowania, pod warunkiem zapewnienia minimum 30% powierzchni biologicznie czynnej na danym terenie.

W uchwale uszczegółowiono przebieg granicy Obszaru w dotychczas obowiązujących granicach na podstawie baz danych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 17 maja 1989r. Prawo geodezyjne i kartograficzne. W opisie granic zastąpiono granice sołectw odpowiadającymi im granicami obrębów ewidencyjnych. Dodatkowo zastąpiono sołectwo Piórków Wieś obrębem Piórków oraz sołectwo Zamkowa Wola obrębem Wola Zamkowa. Ponadto w opisie granic dodano obręb Dębniak, a także w ramach uszczegółowienia granicę poprowadzono wzdłuż granic działek ewidencyjnych obrębu Dębniak. Aby granica zachowywała ciągłość w opisie zmieniono błędnie wprowadzone sołectwo Piórków obrębem

Piotrów. Dodatkowo z opisu usunięto sołectwo Nowy Skoszyn, które nie jest zlokalizowane na granicy Obszaru.

W związku z uszczegółowieniem przebiegu granic oraz wyliczeniem powierzchni Obszaru w Systemie Informacji Geograficznej, zmieniła się powierzchnia Obszaru z 10 591 ha na 10 638 ha.

Ad. d)

Szaniecki Obszar Chronionego Krajobrazu został wyznaczony Rozporządzeniem Nr 85/2005 Wojewody Świętokrzyskiego z dnia 14 lipca 2005 r., zmieniony Rozporządzeniem Nr 15/2009 Wojewody Świętokrzyskiego z dnia 28 stycznia 2009 r., ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowy ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem lub pełnieniu funkcji korytarzy ekologicznych.

Zgodnie z art. 23 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody wyznaczenie obszaru chronionego krajobrazu, likwidacja lub zmiana granic tych obszarów, a także ustalanie zakazów obowiązujących na nich następuje w drodze uchwały sejmiku województwa, po zaopiniowaniu przez właściwe miejscowo rady gmin oraz po uzgodnieniu projektu uchwały sejmiku z właściwym regionalnym dyrektorem ochrony środowiska.

W związku z uchwałą nr 1/2012 Regionalnej Rady Ochrony Przyrody w Kielcach z dnia 6 lipca 2012 r. w sprawie wyrażenia opinii dotyczącej zmiany zakazów obowiązujących na terenie parków krajobrazowych i obszarów chronionego krajobrazu w województwie świętokrzyskim, Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Kielcach w dniu 25 września 2012 r. wystąpiła do Przewodniczącego Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z pismem proponującym uszczegółowienie zakazów na terenach obszarów chronionego krajobrazu w województwie świętokrzyskim. Kwestie zakazów obowiązujących dotychczas na tym Obszarze regulowały w/w Rozporządzenia.

Kierując się konstytucyjną zasadą proporcjonalności, zawartą w art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., zdecydowano się wprowadzić odstępstwa od dotychczasowych obowiązujących zakazów.

W proponowanym projekcie uchwały § 4 ust. 2 stanowi o tym, iż zakazy z § 4 ust. 1 nie dotyczą:

- terenów objętych ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu;
- terenów objętych ustaleniami projektów planów zagospodarowania przestrzennego lub projektów studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, dla których przeprowadzona strategiczna ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu;
- realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których procedura dotycząca oceny oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu;
- ustaleń warunków zabudowy dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy zagrodowej oraz obiektów i urządzeń budowlanych niezbędnych do jej użytkowania, pod warunkiem zapewnienia minimum 30% powierzchni biologicznie czynnej na danym terenie.

W uchwale uszczegółowiono przebieg granicy Obszaru w dotychczas obowiązujących granicach na podstawie baz danych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne. W opisie granic zastąpiono granice sołectw odpowiadającymi im granicami obrębów ewidencyjnych. Ponadto, sołectwo Błoniec – Nowa Wieś zastąpiono obrębem Błoniec, ponieważ w wyniku modernizacji ewidencji gruntów obrębu Nowa Wieś, w roku 1990 zostały wyodrębnione dwa obręby ewidencyjne Błoniec i Nowa Wieś. Aby granica zachowywała ciągłość w opisie uwzględniono pominięty obręb Radzanów.

W związku z uszczegółowieniem przebiegu granic oraz wyliczeniem powierzchni Obszaru w Systemie Informacji Geograficznej, zmieniła się powierzchnia Obszaru z 12 859 ha na 13 757 ha.

Ad. e)

Nadnidziański Obszar Chronionego Krajobrazu został wyznaczony Rozporządzeniem Nr 84/2005 Wojewody Świętokrzyskiego z dnia 14 lipca 2005 r., zmieniony Rozporządzeniem Nr 14/2009 Wojewody Świętokrzyskiego z dnia 28 stycznia 2009 r., ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowy ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem lub pełnieniu funkcji korytarzy ekologicznych.

Zgodnie z art. 23 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody wyznaczenie obszaru chronionego krajobrazu, likwidacja lub zmiana granic tych obszarów, a także ustalanie zakazów obowiązujących na nich następuje w drodze uchwały sejmiku województwa, po zaopiniowaniu przez właściwe miejscowo rady gmin oraz po uzgodnieniu projektu uchwały sejmiku z właściwym regionalnym dyrektorem ochrony środowiska.

W związku z uchwałą nr 1/2012 Regionalnej Rady Ochrony Przyrody w Kielcach z dnia 6 lipca 2012 r. w sprawie wyrażenia opinii dotyczącej zmiany zakazów obowiązujących na terenie parków krajobrazowych i obszarów chronionego krajobrazu w województwie świętokrzyskim, Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Kielcach w dniu 25 września 2012 r. wystąpiła do Przewodniczącego Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z pismem proponującym uszczegółowienie zakazów na terenach obszarów chronionego krajobrazu w województwie świętokrzyskim. Kwestie zakazów obowiązujących dotychczas na tym Obszarze regulowały w/w Rozporządzenia.

Kierując się konstytucyjną zasadą proporcjonalności, zawartą w art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., zdecydowano się wprowadzić odstępstwa od dotychczasowych obowiązujących zakazów.

W proponowanym projekcie uchwały § 4 ust. 2 stanowi o tym, iż zakazy z § 4 ust. 1 nie dotyczą:

- terenów objętych ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu;
- terenów objętych ustaleniami projektów planów zagospodarowania przestrzennego lub projektów studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, dla których przeprowadzona strategiczna ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu;
- realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których procedura dotycząca oceny oddziaływania na środowisko wykazała brak

znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu;

- ustaleń warunków zabudowy dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy zagrodowej oraz obiektów i urządzeń budowlanych niezbędnych do jej użytkowania, pod warunkiem zapewnienia minimum 30% powierzchni biologicznie czynnej na danym terenie.

W uchwale uszczegółowiono przebieg granicy Obszaru w dotychczas obowiązujących granicach na podstawie baz danych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne. W opisie granic zastąpiono granice sołectw odpowiadającymi im granicami obrębów ewidencyjnych. Aby granica zachowywała ciągłość w opisie uwzględniono pominięty obręb Janów, Stary Korczyn. Dodatkowo z opisu usunięto sołectwo Podraje oraz Winiary Dolne, które nie są zlokalizowane na granicy obszaru, a zastąpiono je odpowiednio obrębami: Łęka oraz Winiary Wiślickie. Ponadto sołectwo Gluzy zastąpiono obrębem Gluzy Szlacheckie.

W związku z uszczegółowieniem przebiegu granic oraz wyliczeniem powierzchni Obszaru w Systemie Informacji Geograficznej, zmieniła się powierzchnia Obszaru z 26 011 ha na 26 312 ha.

Ad. f)

Kozubowski Obszar Chronionego Krajobrazu został wyznaczony Rozporządzeniem Nr 86/2005 Wojewody Świętokrzyskiego z dnia 14 lipca 2005 r., zmieniony Rozporządzeniem Nr 16/2009 Wojewody Świętokrzyskiego z dnia 28 stycznia 2009 r., ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowy ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem lub pełnieniu funkcji korytarzy ekologicznych.

Zgodnie z art. 23 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody wyznaczenie obszaru chronionego krajobrazu, likwidacja lub zmiana granic tych obszarów, a także ustalanie zakazów obowiązujących na nich następuje w drodze uchwały sejmiku województwa, po zaopiniowaniu przez właściwe miejscowo rady gmin oraz po uzgodnieniu projektu uchwały sejmiku z właściwym regionalnym dyrektorem ochrony środowiska.

W związku z uchwałą nr 1/2012 Regionalnej Rady Ochrony Przyrody w Kielcach z dnia

6 lipca 2012 r. w sprawie wyrażenia opinii dotyczącej zmiany zakazów obowiązujących na terenie parków krajobrazowych i obszarów chronionego krajobrazu w województwie świętokrzyskim, Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Kielcach w dniu 25 września 2012 r. wystąpiła do Przewodniczącego Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z pismem proponującym uszczegółowienie zakazów na terenach obszarów chronionego krajobrazu w województwie świętokrzyskim. Kwestie zakazów obowiązujących dotychczas na tym Obszarze regulowały w/w Rozporządzenia.

Kierując się konstytucyjną zasadą proporcjonalności, zawartą w art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., zdecydowano się wprowadzić odstępstwa od dotychczasowych obowiązujących zakazów.

W proponowanym projekcie uchwały § 4 ust. 2 stanowi o tym, iż zakazy z § 4 ust. 1 nie dotyczą:

- terenów objętych ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu;

- terenów objętych ustaleniami projektów planów zagospodarowania przestrzennego lub projektów studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, dla których przeprowadzona strategiczna ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu;
- realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których procedura dotycząca oceny oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu;
- ustaleniu warunków zabudowy dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy zagrodowej oraz obiektów i urządzeń budowlanych niezbędnych do jej użytkowania, pod warunkiem zapewnienia minimum 30% powierzchni biologicznie czynnej na danym terenie.

W uchwale uszczegółowiono przebieg granicy Obszaru w dotychczas obowiązujących granicach na podstawie baz danych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne. W opisie granic zastąpiono granice sołectw odpowiadającymi im granicami obrębów ewidencyjnych. Aby granica zachowywała ciągłość w opisie uwzględniono pominięty obręb Orkanów.

W związku z uszczegółowieniem przebiegu granic oraz wyliczeniem powierzchni Obszaru w Systemie Informacji Geograficznej, zmieniła się powierzchnia Obszaru z 6 036 ha na 6 592 ha.

Ad. g)

Obszar Chronionego Krajobrazu Lasy Przysusko-Szydłowieckie został wyznaczony Uchwałą Nr VIII/133/11 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 30 maja 2011 r. w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Lasy Przysusko-Szydłowieckie (Dz. Urz. Woj. Świętokrzyskiego Nr 164, poz. 1896) ze względu na wyróżniający się krajobraz

o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowy ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem lub pełnieniu funkcji korytarzy ekologicznych.

Zgodnie z art. 23 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody wyznaczenie obszaru chronionego krajobrazu, likwidacja lub zmiana granic tych obszarów, a także ustalanie zakazów obowiązujących na nich następuje w drodze uchwały sejmiku województwa, po zaopiniowaniu przez właściwe miejscowo rady gmin oraz po uzgodnieniu projektu uchwały sejmiku z właściwym regionalnym dyrektorem ochrony środowiska.

W związku z uchwałą nr 1/2012 Regionalnej Rady Ochrony Przyrody w Kielcach z dnia

6 lipca 2012 r. w sprawie wyrażenia opinii dotyczącej zmiany zakazów obowiązujących na terenie parków krajobrazowych i obszarów chronionego krajobrazu w województwie świętokrzyskim, Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Kielcach w dniu 25 września 2012 r. wystąpiła do Przewodniczącego Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z pismem proponującym uszczegółowienie zakazów na terenach obszarów chronionego krajobrazu w województwie świętokrzyskim. Kwestie zakazów obowiązujących dotychczas na tym Obszarze reguluje w/w Uchwała.

Kierując się konstytucyjną zasadą proporcjonalności, zawartą w art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., zdecydowano się wprowadzić odstępstwa od dotychczasowych obowiązujących zakazów.

W proponowanym projekcie uchwały § 4 ust. 2 stanowi o tym, iż zakazy z § 4 ust. 1 nie dotyczą:

- terenów objętych ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu;
- terenów objętych ustaleniami projektów planów zagospodarowania przestrzennego lub projektów studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, dla których przeprowadzona strategiczna ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu;
- realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których procedura dotycząca oceny oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu;
- ustaleń warunków zabudowy dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy zagrodowej oraz obiektów i urządzeń budowlanych niezbędnych do jej użytkowania, pod warunkiem zapewnienia minimum 30% powierzchni biologicznie czynnej na danym terenie.

W uchwale uszczegółowiono przebieg granicy Obszaru w dotychczas obowiązujących granicach na podstawie baz danych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne.

W związku z uszczegółowieniem przebiegu granic oraz wyliczeniem powierzchni Obszaru w Systemie Informacji Geograficznej, zmieniła się powierzchnia Obszaru z 4 348 ha na 4 346 ha.

Ad. h)

Sieradowicki Obszar Chronionego Krajobrazu został wyznaczony Rozporządzeniem Nr 81/2005 Wojewody Świętokrzyskiego z dnia 14 lipca 2005 r., zmieniony Rozporządzeniem Nr 11/2009 Wojewody Świętokrzyskiego z dnia 28 stycznia 2009 r., ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowy ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem lub pełnieniu funkcji korytarzy ekologicznych.

Zgodnie z art. 23 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody wyznaczenie obszaru chronionego krajobrazu, likwidacja lub zmiana granic tych obszarów, a także ustalanie zakazów obowiązujących na nich następuje w drodze uchwały sejmiku województwa, po zaopiniowaniu przez właściwe miejscowo rady gmin oraz po uzgodnieniu projektu uchwały sejmiku z właściwym regionalnym dyrektorem ochrony środowiska.

W związku z uchwałą nr 1/2012 Regionalnej Rady Ochrony Przyrody w Kielcach z dnia 6 lipca 2012 r. w sprawie wyrażenia opinii dotyczącej zmiany zakazów obowiązujących na terenie parków krajobrazowych i obszarów chronionego krajobrazu w województwie świętokrzyskim, Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Kielcach w dniu 25 września 2012 r. wystąpiła do Przewodniczącego Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z pismem proponującym uszczegółowienie zakazów na terenach obszarów chronionego krajobrazu w województwie świętokrzyskim. Kwestie zakazów obowiązujących dotychczas na tym Obszarze regulowały w/w Rozporządzenia.

Kierując się konstytucyjną zasadą proporcjonalności, zawartą w art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., zdecydowano się wprowadzić odstępstwa od dotychczasowych obowiązujących zakazów.

W proponowanym projekcie uchwały § 4 ust. 2 stanowi o tym, iż zakazy z § 4 ust. 1 nie dotyczą:

- terenów objętych ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu;
- terenów objętych ustaleniami projektów planów zagospodarowania przestrzennego lub projektów studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, dla których przeprowadzona strategiczna ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu;
- realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których procedura dotycząca oceny oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu;
- ustaleń warunków zabudowy dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy zagrodowej oraz obiektów i urządzeń budowlanych niezbędnych do jej użytkowania, pod warunkiem zapewnienia minimum 30% powierzchni biologicznie czynnej na danym terenie.

W uchwale uszczegółowiono przebieg granicy Obszaru w dotychczas obowiązujących granicach na podstawie baz danych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne. W opisie granic zastąpiono granice sołectw odpowiadającymi im granicami obrębów ewidencyjnych. Dodatkowo z opisu usunięto sołectwo Zbrza, które nie jest zlokalizowane na granicy Obszaru. Aby granica zachowywała ciągłość, w opisie enklawy wchodzącej w skład Obszaru, granicę opisano za pomocą granicy zbiornika wodnego Lubianka oraz obrębu ewidencyjnego 03 w Starachowicach.

W związku z uszczegółowieniem przebiegu granic oraz wyliczeniem powierzchni Obszaru w Systemie Informacji Geograficznej, zmieniła się powierzchnia Obszaru z 16 236 ha na 15 893 ha.

Ad. i)

Suchedniowsko-Oblęgorski Obszar Chronionego Krajobrazu został wyznaczony Rozporządzeniem Nr 79/2005 Wojewody Świętokrzyskiego z dnia 14 lipca 2005 r., zmieniony Rozporządzeniem Nr 9/2009 Wojewody Świętokrzyskiego z dnia 28 stycznia 2009 r., ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowy ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem lub pełnieniu funkcji korytarzy ekologicznych.

Zgodnie z art. 23 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody wyznaczenie obszaru chronionego krajobrazu, likwidacja lub zmiana granic tych obszarów, a także ustalanie zakazów obowiązujących na nich następuje w drodze uchwały sejmiku województwa, po zaopiniowaniu przez właściwe miejscowo rady gmin oraz po uzgodnieniu projektu uchwały sejmiku z właściwym regionalnym dyrektorem ochrony środowiska.

W związku z uchwałą nr 1/2012 Regionalnej Rady Ochrony Przyrody w Kielcach z dnia 6 lipca 2012 r. w sprawie wyrażenia opinii dotyczącej zmiany zakazów obowiązujących na terenie parków krajobrazowych i obszarów chronionego krajobrazu w województwie świętokrzyskim, Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Kielcach w dniu 25 września 2012 r. wystąpiła do Przewodniczącego Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z pismem proponującym uszczegółowienie zakazów na terenach obszarów chronionego krajobrazu w województwie świętokrzyskim. Kwestie zakazów obowiązujących dotychczas na tym Obszarze regulowały w/w Rozporządzenia.

Kierując się konstytucyjną zasadą proporcjonalności, zawartą w art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., zdecydowano się wprowadzić odstępstwa od dotychczasowych obowiązujących zakazów.

W proponowanym projekcie uchwały § 4 ust. 2 stanowi o tym, iż zakazy z § 4 ust. 1 nie dotyczą:

- terenów objętych ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu;
- terenów objętych ustaleniami projektów planów zagospodarowania przestrzennego lub projektów studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, dla których przeprowadzona strategiczna ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu;
- realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których procedura dotycząca oceny oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu;
- ustaleń warunków zabudowy dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy zagrodowej oraz obiektów i urządzeń budowlanych niezbędnych do jej użytkowania, pod warunkiem zapewnienia minimum 30% powierzchni biologicznie czynnej na danym terenie.

W uchwale uszczegółowiono przebieg granicy Obszaru w dotychczas obowiązujących granicach na podstawie baz danych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne. W opisie granic zastąpiono granice sołectw odpowiadającymi im granicami obrębów ewidencyjnych. Aby granica zachowywała ciągłość w opisie uwzględniono pominięte obręby: Jaworze oraz Tumlin.

W związku z uszczegółowieniem przebiegu granic oraz wyliczeniem powierzchni Obszaru w Systemie Informacji Geograficznej, zmieniła się powierzchnia Obszaru z 25 681 ha na 27 514 ha.

Ad. j)

Przedborski Obszar Chronionego Krajobrazu został wyznaczony Rozporządzeniem Nr 88/2005 Wojewody Świętokrzyskiego z dnia 14 lipca 2005 r., ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowy ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem lub pełnieniu funkcji korytarzy ekologicznych.

Zgodnie z art. 23 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody wyznaczenie obszaru chronionego krajobrazu, likwidacja lub zmiana granic tych obszarów, a także ustalanie zakazów obowiązujących na nich następuje w drodze uchwały sejmiku województwa, po zaopiniowaniu przez właściwe miejscowo rady gmin oraz po uzgodnieniu projektu uchwały sejmiku z właściwym regionalnym dyrektorem ochrony środowiska.

W związku z uchwałą nr 1/2012 Regionalnej Rady Ochrony Przyrody w Kielcach z dnia 6 lipca 2012 r. w sprawie wyrażenia opinii dotyczącej zmiany zakazów obowiązujących na terenie parków krajobrazowych i obszarów chronionego krajobrazu w województwie świętokrzyskim, Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Kielcach w dniu 25 września 2012 r. wystąpiła do Przewodniczącego Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z pismem proponującym uszczegółowienie zakazów na terenach obszarów chronionego krajobrazu

w województwie świętokrzyskim. Kwestie zakazów obowiązujących dotychczas na tym Obszarze regulowało w/w Rozporządzenie.

Kierując się konstytucyjną zasadą proporcjonalności, zawartą w art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., zdecydowano się wprowadzić odstępstwa od dotychczasowych obowiązujących zakazów.

W proponowanym projekcie uchwały § 4 ust. 2 stanowi o tym, iż zakazy z § 4 ust. 1 nie dotyczą:

- terenów objętych ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu;
- terenów objętych ustaleniami projektów planów zagospodarowania przestrzennego lub projektów studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, dla których przeprowadzona strategiczna ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu;
- realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których procedura dotycząca oceny oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu;
- ustaleń warunków zabudowy dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy zagrodowej oraz obiektów i urządzeń budowlanych niezbędnych do jej użytkowania, pod warunkiem zapewnienia minimum 30% powierzchni biologicznie czynnej na danym terenie.

W uchwale uszczegółowiono przebieg granicy Obszaru w dotychczas obowiązujących granicach na podstawie baz danych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne. W opisie granic zastąpiono granice sołectw odpowiadającymi im granicami obrębów ewidencyjnych. W celu uszczegółowienia, granicę poprowadzono po drogach z bazy danych obiektów topograficznych BDOT10k i przypisano im odpowiednie numery. Dodatkowo w celu doprecyzowania opisu granicy w Kluczewsku, granicę poprowadzono po granicy działki ewidencyjnej oraz po drogach z bazy danych obiektów topograficznych BDOT10k.

W związku z uszczegółowieniem przebiegu granic oraz wyliczeniem powierzchni Obszaru w Systemie Informacji Geograficznej, zmieniła się powierzchnia Obszaru z 13 048,6 ha na 13 044 ha.

Obecni na posiedzeniu Rady członkowie, wyrazili pozytywną opinię dotyczącą wszystkich ww. 10 projektów uchwał.

W dalszej części spotkania głos zabrał przedstawiciel Zespołu Świętokrzyskich i Nadnidziańskich Parków Krajobrazowych, który zaprezentował projekty uchwał Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego dotyczące:

- Chęcińsko-Kieleckiego Parku Krajobrazowego
- Cisowsko-Orłowińskiego Parku Krajobrazowego
- Szaniecki Park Krajobrazowy
- Kozubowski Park Krajobrazowy
- Jeleniewski Park Krajobrazowy
- Nadnidziański Park Krajobrazowy
- Sieradowicki Park Krajobrazowy

- Suchedniowsko- Oblęgorzki Park Krajobrazowy

Chęcińsko – Kielecki Park Krajobrazowy został utworzony Uchwałą Nr XXXVI/649/13 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 25 października 2013 r. dotyczącą utworzenia Chęcińsko-Kieleckiego Parku Krajobrazowego ze względu na wartości przyrodnicze, historyczne i kulturowe oraz walory krajobrazowe w celu zachowania, popularyzacji tych wartości w warunkach zrównoważonego rozwoju.

Zgodnie z art. 16 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody (jednolity tekst Dz. U. z 2013 r. poz. 627, z późn. zm.) utworzenie parku krajobrazowego lub powiększenie jego obszaru następuje w drodze uchwały sejmiku województwa, która określa jego nazwę, obszar, przebieg granicy i otulinę, jeżeli została wyznaczona, szczególne cele ochrony oraz zakazy właściwe dla danego parku krajobrazowego lub jego części. Likwidacja lub zmniejszenie obszaru parku krajobrazowego następuje w drodze uchwały sejmiku województwa, po uzgodnieniu z właściwymi miejscowo radami gmin. Projekt uchwały sejmiku województwa w sprawie utworzenia, zmiany granic lub likwidacji parku krajobrazowego wymaga uzgodnienia z właściwą miejscowo radą gminy oraz właściwym regionalnym dyrektorem ochrony środowiska.

Przeprowadzona w 2013 r. inwentaryzacja przyrodnicza Chęcińsko-Kieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (otuliny ChKPK), określiła stan zasobów środowiska i istniejące na tym obszarze zagrożenia, a w konsekwencji określiła potrzeby ochrony tego obszaru. W oparciu o waloryzację elementów przyrodniczych, atrakcyjność geomorfologiczną, hydrologiczną, kulturową i turystyczną, wyznaczono obszary o zróżnicowanych cechach. Wyniki w/w waloryzacji stanowiły podstawę do określenia powierzchni Ch-KOChK, która wraz ze strefami o różnym reżimie ochronnym wynosi obecnie 8 002,5 ha.

Wydzielono strefy charakteryzujące się zbliżonymi wartościami przyrodniczo-krajobrazowymi, podobną strukturą użytkowania i pełnioną funkcją przyrodniczą (korytarze ekologiczne, ostoje cennych ekosystemów i gatunków).

Rozpoznanie stanu zasobów przyrodniczo-krajobrazowych oraz przeprowadzona wieloaspektowa waloryzacja obszaru dały podstawę do przeprowadzenia korekty granic Ch-KOChK, w wyniku której wyłączona została powierzchnia 297,8 ha, w następujący sposób:

- obszar Nr 1 – o powierzchni 0,37 ha, stanowiący wąski pas drogi nr 762 (ulica Krakowska) łączący 2 powierzchnie Ch-KOChK we wschodniej części obszaru, będący szlakiem komunikacyjnym o dużym natężeniu ruchu samochodowego;
- obszar Nr 2 – o powierzchni 251,40 ha, obejmujący część miasta Kielce (obręb ewidencyjny nr 30) i część obrębu ewidencyjnego Dyminy. Obszar ten posiada znikome wartości przyrodnicze, na które wpływa znaczne zurbanizowanie i przekształcenie terenu. Ponadto część tego terenu wchodzi równocześnie w powierzchnię Kieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu;
- obszar Nr 3 – o powierzchni 46,03 ha, położony w bliskim sąsiedztwie Cementowni Dyckerhoff Polska Sp. z o. o. Intensywna działalność przemysłowa przyczyniła się do znaczącego przekształcenia środowiska naturalnego oraz degradacji krajobrazu w/w terenu. Ponadto istniejący przemysł przetwórczy powoduje uciążliwość w postaci emisji hałasu oraz zapylenia powietrza. Przeprowadzona inwentaryzacja terenu wykazała, że występują tutaj najniższe walory przyrodniczo-krajobrazowe. Przedstawione uwarunkowania sprawiają, że teren jest nieprzydatny z punktu widzenia możliwości zaspokojenia potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem. Bezpowrotna utrata wyróżniającego się krajobrazu o zróżnicowanych ekosystemach jest zasadniczym argumentem do wyłączenia w/w

obszaru z Chęcińsko-Kieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (otuliny ChKPK).

Cisowsko-Orłowiński Park Krajobrazowy został utworzony Uchwałą Nr XXXVI/650/13 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 25 października 2013 r. dotyczącą utworzenia Cisowsko-Orłowińskiego Parku Krajobrazowego ze względu na wartości przyrodnicze, historyczne i kulturowe oraz walory krajobrazowe w celu zachowania, popularyzacji tych wartości w warunkach zrównoważonego rozwoju.

Zgodnie z art. 16 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody (jednolity tekst Dz. U. z 2013 r. poz. 627, z późn. zm.) utworzenie parku krajobrazowego lub powiększenie jego obszaru następuje w drodze uchwały sejmiku województwa, która określa jego nazwę, obszar, przebieg granicy i otulinę, jeżeli została wyznaczona, szczególne cele ochrony oraz zakazy właściwe dla danego parku krajobrazowego lub jego części. Likwidacja lub zmniejszenie obszaru parku krajobrazowego następuje w drodze uchwały sejmiku województwa, po uzgodnieniu z właściwymi miejscowo radami gmin. Projekt uchwały sejmiku województwa w sprawie utworzenia, zmiany granic lub likwidacji parku krajobrazowego wymaga uzgodnienia z właściwą miejscowo radą gminy oraz właściwym regionalnym dyrektorem ochrony środowiska.

Przeprowadzona w 2013 r. inwentaryzacja przyrodnicza Cisowsko-Orłowińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (otuliny C-OPK), określiła stan zasobów środowiska i istniejące na tym obszarze zagrożenia, a w konsekwencji określiła potrzeby ochrony tego obszaru. W oparciu o waloryzację elementów przyrodniczych, atrakcyjność geomorfologiczną, hydrologiczną, kulturową i turystyczną, wyznaczono obszary o zróżnicowanych cechach.

Wydzielono strefy charakteryzujące się zbliżonymi wartościami przyrodniczo-krajobrazowymi, podobną strukturą użytkowania i pełnioną funkcją przyrodniczą (korytarze ekologiczne, ostoje cennych ekosystemów i gatunków).

W uchwale uszczegółowiono przebieg granicy otuliny C-OPK w dotychczas obowiązujących granicach na podstawie baz danych, o których mowa w art. 4 ust. 1a i 1b ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2010 r. Nr 193, poz. 1287 z późn. zm.). Zgodnie z § 7 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa (Dz. U. z 2001 r. Nr 38, poz. 454, z 2013 r. poz. 1551), na obszarach wiejskich obręb powinien obejmować obszar wsi oraz przyległe do tej jednostki osadniczej i z nią związane obiekty fizjograficzne. W szczególnych przypadkach odrębnym obrębem może być część obszaru wsi w granicach sołectwa lub obszar wyodrębnionej organizacyjnie części Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe.

W związku z powyższym zmieniła się powierzchnia otuliny C-OPK z 25 267 ha na 25 336 ha.

Szaniecki Park Krajobrazowy został utworzony Rozporządzeniem Nr 77/2005 Wojewody Świętokrzyskiego z dnia 14 lipca 2005 r., zmienionym Rozporządzeniem Nr 7/2009 Wojewody Świętokrzyskiego z dnia 28 stycznia 2009 r., ze względu na wartości przyrodnicze, historyczne i kulturowe oraz walory krajobrazowe w celu zachowania, popularyzacji tych wartości w warunkach zrównoważonego rozwoju.

Zgodnie z art. 16 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody (jednolity tekst Dz. U. z 2013 r. poz. 627, z późn. zm.) utworzenie parku krajobrazowego lub powiększenie jego obszaru, a także ustalenie zakazów obowiązujących na jego terenie następuje w drodze uchwały sejmiku województwa. Likwidacja lub zmniejszenie obszaru parku krajobrazowego następuje w drodze uchwały sejmiku województwa, po uzgodnieniu z właściwymi miejscowo radami gmin. Projekt uchwały sejmiku województwa w sprawie utworzenia, zmiany granic lub likwidacji parku krajobrazowego wymaga uzgodnienia z właściwymi miejscowo radami gmin oraz właściwym regionalnym dyrektorem ochrony środowiska.

W związku z uchwałą nr 1/2012 podjętą przez Regionalną Radę Ochrony Przyrody w Kielcach, Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Kielcach w dniu 25 września 2012 r. wystąpiła do Przewodniczącego Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z pismem proponującym dokonanie zmian zakazów na terenach parków krajobrazowych w województwie świętokrzyskim. Kwestie zakazów obowiązujących dotychczas na tym obszarze Parku regulowało w/w Rozporządzenie.

Kierując się konstytucyjną zasadą proporcjonalności, zawartą w art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., zdecydowano się wprowadzić odstępstwa od dotychczas obowiązujących zakazów.

W proponowanym projekcie uchwały § 6 ust. 2 stanowi o tym, iż zakazy z § 6 ust. 1 nie dotyczą:

- terenów objętych ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody parku krajobrazowego;
- terenów objętych ustaleniami projektów planów zagospodarowania przestrzennego lub projektów studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, dla których przeprowadzona strategiczna ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody parku krajobrazowego;
- realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których procedura dotycząca oceny oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody parku krajobrazowego.

W uchwale uszczegółowiono przebieg granicy Parku w dotychczas obowiązujących granicach na podstawie baz danych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne. W opisie granic zastąpiono granice sołectw odpowiadającymi im granicami obrębów ewidencyjnych.

W związku z uszczegółowieniem przebiegu granic oraz wyliczeniem powierzchni Obszaru Parku i jego Otuliny w Systemie Informacji Geograficznej, zmieniła się powierzchnia Parku z 10 915 ha na 11 289,6 ha i Otuliny z 12 859 ha na 13 757 ha.

Kozubowski Park Krajobrazowy został utworzony Rozporządzeniem Nr 78/2005 Wojewody Świętokrzyskiego z dnia 14 lipca 2005 r., zmienionym Rozporządzeniem Nr 8/2009 Wojewody Świętokrzyskiego z dnia 28 stycznia 2009 r., ze względu na wartości przyrodnicze, historyczne i kulturowe oraz walory krajobrazowe w celu zachowania, popularyzacji tych wartości w warunkach zrównoważonego rozwoju.

Zgodnie z art. 16 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody (jednolity tekst Dz. U. z 2013 r. poz. 627, z późn. zm.) utworzenie parku krajobrazowego lub powiększenie jego obszaru, a także ustalenie zakazów obowiązujących na jego terenie następuje w drodze uchwały sejmiku województwa. Likwidacja lub zmniejszenie obszaru parku krajobrazowego następuje w drodze uchwały sejmiku województwa, po uzgodnieniu z właściwymi miejscowo radami gmin. Projekt uchwały sejmiku województwa w sprawie utworzenia, zmiany granic lub likwidacji parku krajobrazowego wymaga uzgodnienia z właściwymi miejscowo radami gminy oraz właściwym regionalnym dyrektorem ochrony środowiska.

W związku z uchwałą nr 1/2012 podjętą przez Regionalną Radę Ochrony Przyrody w Kielcach, Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Kielcach w dniu 25 września 2012 r. wystąpiła do Przewodniczącego Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z pismem proponującym dokonanie zmian zakazów na terenach parków krajobrazowych w

województwie świętokrzyskim. Kwestie zakazów obowiązujących dotychczas na tym obszarze Parku regulowało w/w Rozporządzenie.

Kierując się konstytucyjną zasadą proporcjonalności, zawartą w art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., zdecydowano się wprowadzić odstępstwa od dotychczas obowiązujących zakazów.

W proponowanym projekcie uchwały § 6 ust. 2 stanowi o tym, iż zakazy z § 6 ust. 1 nie dotyczą:

- terenów objętych ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody parku krajobrazowego;
- terenów objętych ustaleniami projektów planów zagospodarowania przestrzennego lub projektów studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, dla których przeprowadzona strategiczna ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody parku krajobrazowego;
- realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których procedura dotycząca oceny oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody parku krajobrazowego.

W uchwale uszczegółowiono przebieg granicy Parku w dotychczas obowiązujących granicach na podstawie baz danych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne. W opisie granic zastąpiono granice sołectw odpowiadającymi im granicami obrębów ewidencyjnych.

W związku z uszczegółowieniem przebiegu granic oraz wyliczeniem powierzchni Obszaru Parku i jego Otuliny w Systemie Informacji Geograficznej, zmieniła się powierzchnia Parku z 6 613 ha na 6 169,6 ha i Otuliny z 6 036 ha na 6 592 ha.

Jeleniewski Park Krajobrazowy został utworzony Rozporządzeniem Nr 74/2005 Wojewody Świętokrzyskiego z dnia 14 lipca 2005 r., zmienionym Rozporządzeniem Nr 4/2009 Wojewody Świętokrzyskiego z dnia 28 stycznia 2009 r., ze względu na wartości przyrodnicze, historyczne i kulturowe oraz walory krajobrazowe w celu zachowania, popularyzacji tych wartości w warunkach zrównoważonego rozwoju.

Zgodnie z art. 16 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody (jednolity tekst Dz. U. z 2013 r. poz. 627, z późn. zm.) utworzenie parku krajobrazowego lub powiększenie jego obszaru, a także ustalenie zakazów obowiązujących na jego terenie następuje w drodze uchwały sejmiku województwa. Likwidacja lub zmniejszenie obszaru parku krajobrazowego następuje w drodze uchwały sejmiku województwa, po uzgodnieniu z właściwymi miejscowo radami gmin. Projekt uchwały sejmiku województwa w sprawie utworzenia, zmiany granic lub likwidacji parku krajobrazowego wymaga uzgodnienia z właściwymi miejscowo radami gmin oraz właściwym regionalnym dyrektorem ochrony środowiska.

W związku z uchwałą nr 1/2012 podjętą przez Regionalną Radę Ochrony Przyrody w Kielcach, Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Kielcach w dniu 25 września 2012 r. wystąpiła do Przewodniczącego Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z pismem proponującym dokonanie zmian zakazów na terenach parków krajobrazowych w województwie świętokrzyskim. Kwestie zakazów obowiązujących dotychczas na tym obszarze Parku regulowało w/w Rozporządzenie.

Kierując się konstytucyjną zasadą proporcjonalności, zawartą w art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., zdecydowano się wprowadzić odstępstwa od dotychczas obowiązujących zakazów.

W proponowanym projekcie uchwały § 6 ust. 2 stanowi o tym, iż zakazy z § 6 ust. 1 nie dotyczą:

- terenów objętych ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody parku krajobrazowego;
- terenów objętych ustaleniami projektów planów zagospodarowania przestrzennego lub projektów studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, dla których przeprowadzona strategiczna ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody parku krajobrazowego;
- realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których procedura dotycząca oceny oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody parku krajobrazowego.

W uchwale uszczegółowiono przebieg granicy Parku w dotychczas obowiązujących granicach na podstawie baz danych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne. W opisie granic zastąpiono granice sołectw odpowiadającymi im granicami obrębów ewidencyjnych.

W związku z uszczegółowieniem przebiegu granic oraz wyliczeniem powierzchni obszaru Parku i jego Otuliny w Systemie Informacji Geograficznej, zmieniła się powierzchnia Parku z 4 295 ha na 4 218,2 ha i Otuliny z 10 591 ha na 10 638 ha.

Nadnidziański Park Krajobrazowy został utworzony Rozporządzeniem Nr76/2005 Wojewody Świętokrzyskiego z dnia 14 lipca 2005 r., zmienionym Rozporządzeniem Nr 6/2009 Wojewody Świętokrzyskiego z dnia 28 stycznia 2009 r., ze względu na wartości przyrodnicze, historyczne i kulturowe oraz walory krajobrazowe w celu zachowania, popularyzacji tych wartości w warunkach zrównoważonego rozwoju.

Zgodnie z art. 16 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody (jednolity tekst Dz. U. z 2013 r. poz. 627, z późn. zm.) utworzenie parku krajobrazowego lub powiększenie jego obszaru, a także ustalenie zakazów obowiązujących na jego terenie następuje w drodze uchwały sejmiku województwa. Likwidacja lub zmniejszenie obszaru parku krajobrazowego następuje w drodze uchwały sejmiku województwa, po uzgodnieniu z właściwymi miejscowo radami gmin. Projekt uchwały sejmiku województwa w sprawie utworzenia, zmiany granic lub likwidacji parku krajobrazowego wymaga uzgodnienia z właściwymi miejscowo radami gmin oraz właściwym regionalnym dyrektorem ochrony środowiska.

W związku z uchwałą nr 1/2012 podjętą przez Regionalną Radę Ochrony Przyrody w Kielcach, Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Kielcach w dniu 25 września 2012 r. wystąpiła do Przewodniczącego Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z pismem proponującym dokonanie zmian zakazów na terenach parków krajobrazowych w województwie świętokrzyskim. Kwestie zakazów obowiązujących dotychczas na tym obszarze Parku regulowało w/w Rozporządzenie.

Kierując się konstytucyjną zasadą proporcjonalności, zawartą w art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., zdecydowano się wprowadzić odstępstwa od dotychczas obowiązujących zakazów.

W proponowanym projekcie uchwały § 6 ust. 2 stanowi o tym, iż zakazy z § 6 ust. 1 nie dotyczą:

- terenów objętych ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, dla których przeprowadzona ocena

- oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody parku krajobrazowego;
- terenów objętych ustaleniami projektów planów zagospodarowania przestrzennego lub projektów studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, dla których przeprowadzona strategiczna ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody parku krajobrazowego;
- realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których procedura dotycząca oceny oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody parku krajobrazowego.

W uchwale uszczegółowiono przebieg granicy Parku w dotychczas obowiązujących granicach na podstawie baz danych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne. W opisie granic zastąpiono granice sołectw odpowiadającymi im granicami obrębów ewidencyjnych.

W związku z uszczegółowieniem przebiegu granic oraz wyliczeniem powierzchni obszaru Parku i jego Otuliny w Systemie Informacji Geograficznej, zmieniła się powierzchnia Parku z 23 164 ha na 22 888,6 ha i Otuliny z 26 011 ha na 26 312 ha.

Sieradowicki Park Krajobrazowy został utworzony Rozporządzeniem Nr 73/2005 Wojewody Świętokrzyskiego z dnia 14 lipca 2005 r., zmienionym Rozporządzeniem Nr 3/2009 Wojewody Świętokrzyskiego z dnia 28 stycznia 2009 r., ze względu na wartości przyrodnicze, historyczne i kulturowe oraz walory krajobrazowe w celu zachowania, popularyzacji tych wartości w warunkach zrównoważonego rozwoju.

Zgodnie z art. 16 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody (jednolity tekst Dz. U. z 2013 r. poz. 627, z późn. zm.) utworzenie parku krajobrazowego lub powiększenie jego obszaru, a także ustalenie zakazów obowiązujących na jego terenie następuje w drodze uchwały sejmiku województwa. Likwidacja lub zmniejszenie obszaru parku krajobrazowego następuje w drodze uchwały sejmiku województwa, po uzgodnieniu z właściwymi miejscowo radami gmin. Projekt uchwały sejmiku województwa w sprawie utworzenia, zmiany granic lub likwidacji parku krajobrazowego wymaga uzgodnienia z właściwymi miejscowo radami gmin oraz właściwym regionalnym dyrektorem ochrony środowiska.

W związku z uchwałą nr 1/2012 podjętą przez Regionalną Radę Ochrony Przyrody w Kielcach, Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Kielcach w dniu 25 września 2012 r. wystąpiła do Przewodniczącego Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z pismem proponującym dokonanie zmian zakazów na terenach parków krajobrazowych w województwie świętokrzyskim. Kwestie zakazów obowiązujących dotychczas na tym obszarze Parku regulowało w/w Rozporządzenie.

Kierując się konstytucyjną zasadą proporcjonalności, zawartą w art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., zdecydowano się wprowadzić odstępstwa od dotychczas obowiązujących zakazów.

W proponowanym projekcie uchwały § 6 ust. 2 stanowi o tym, iż zakazy z § 6 ust. 1 nie dotyczą:

- terenów objętych ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody parku krajobrazowego;
- terenów objętych ustaleniami projektów planów zagospodarowania przestrzennego lub projektów studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, dla których przeprowadzona strategiczna ocena oddziaływania na

środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody parku krajobrazowego;

- realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których procedura dotycząca oceny oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody parku krajobrazowego.

W uchwale uszczegółowiono przebieg granicy Parku w dotychczas obowiązujących granicach na podstawie baz danych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne. W opisie granic zastąpiono granice sołectw odpowiadającymi im granicami obrębów ewidencyjnych.

W związku z uszczegółowieniem przebiegu granic oraz wyliczeniem powierzchni obszaru Parku i jego Otuliny w Systemie Informacji Geograficznej, zmieniła się powierzchnia Parku z 12 106 ha na 12 252 ha i Otuliny z 16 236 ha na 15 893 ha.

Suchedniowsko-Oblęgorski Park Krajobrazowy został utworzony Rozporządzeniem Nr 71/2005 Wojewody Świętokrzyskiego z dnia 14 lipca 2005 r., zmienionym Rozporządzeniem Nr 1/2009 Wojewody Świętokrzyskiego z dnia 28 stycznia 2009 r., ze względu na wartości przyrodnicze, historyczne i kulturowe oraz walory krajobrazowe w celu zachowania, popularyzacji tych wartości w warunkach zrównoważonego rozwoju.

Zgodnie z art. 16 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody (jednolity tekst Dz. U. z 2013 r. poz. 627, z późn. zm.) utworzenie parku krajobrazowego lub powiększenie jego obszaru, a także ustalenie zakazów obowiązujących na jego terenie następuje w drodze uchwały sejmiku województwa. Likwidacja lub zmniejszenie obszaru parku krajobrazowego następuje w drodze uchwały sejmiku województwa, po uzgodnieniu z właściwymi miejscowo radami gmin. Projekt uchwały sejmiku województwa w sprawie utworzenia, zmiany granic lub likwidacji parku krajobrazowego wymaga uzgodnienia z właściwymi miejscowo radami gmin oraz właściwym regionalnym dyrektorem ochrony środowiska.

W związku z uchwałą nr 1/2012 podjętą przez Regionalną Radę Ochrony Przyrody w Kielcach, Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Kielcach w dniu 25 września 2012 r. wystąpiła do Przewodniczącego Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z pismem proponującym dokonanie zmian zakazów na terenach parków krajobrazowych w województwie świętokrzyskim. Kwestie zakazów obowiązujących dotychczas na tym obszarze Parku regulowało w/w Rozporządzenie.

Kierując się konstytucyjną zasadą proporcjonalności, zawartą w art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., zdecydowano się wprowadzić odstępstwa od dotychczas obowiązujących zakazów.

W proponowanym projekcie uchwały § 6 ust. 2 stanowi o tym, iż zakazy z § 6 ust. 1 nie dotyczą:

- terenów objętych ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody parku krajobrazowego;
- terenów objętych ustaleniami projektów planów zagospodarowania przestrzennego lub projektów studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, dla których przeprowadzona strategiczna ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody parku krajobrazowego;
- realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których procedura dotycząca oceny oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody parku krajobrazowego.

W uchwale uszczegółowiono przebieg granicy Parku w dotychczas obowiązujących granicach na podstawie baz danych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne. W opisie granic zastąpiono granice sołectw odpowiadającymi im granicami obrębów ewidencyjnych.

W związku z uszczegółowieniem przebiegu granic oraz wyliczeniem powierzchni obszaru Parku i jego Otuliny w Systemie Informacji Geograficznej, zmieniła się powierzchnia Parku z 21 407 ha na 19 895 ha i Otuliny z 25 681 ha na 27 514 ha.

Obecni na posiedzeniu Rady członkowie, wyrazili pozytywną opinię dotyczącą wszystkich ww. projektów uchwał.

Kolejny punkt spotkania stanowiło omówienie propozycji do programu Kongresu Organizacji Pozarządowych w 2014r. Pani Śliwa nadmieniła, iż do Regionalnego Ośrodka Polityki Społecznej wpłynęła jedna propozycja – od Pani Grażyny Jarosz reprezentującej Fundację Vive Serce Dzieciom, która zaproponowała, by zorganizować jednodniową imprezę np. w Galerii Korona Kielce. Z kolei Pani Agnieszka Piwnik-Piecyk z Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego - poinformowała członków Rady, iż w rozmowie z Marszałkiem Województwa, ustalono, iż należy odejść od dotychczasowej formuły Kongresu przeprowadzanej w formie wykładu. Pani Piwnik-Piecyk oświadczyła, iż Marszałek wyraził zgodę na to, by tegoroczny Kongres przybrał formę warsztatów. Pan Marszałek wyraził również aprobatę dla pomysłu zaproszenia do współpracy Stowarzyszenia Edukacja przez Internet. Pani Jarosz zwróciła uwagę na potrzebę wcześniejszego poinformowania organizacji pozarządowych o tematyce warsztatów po to, by dana organizacja miała możliwość zadecydowania w jakim warsztacie będzie chciała wziąć udział. Kolejno głos zabrał ks. Krzysztof Banasik, który zgodził się z decyzją Pana Marszałka i zaproponował, by na następne spotkanie Rady zaprosić Stowarzyszenie Edukacja przez Internet. Pani Piwnik-Piecyk przypomniała, iż przy organizacji poprzednich Kongresów Urząd Marszałkowski próbował dotrzeć do organizacji pozarządowych wszystkimi możliwymi ścieżkami (drogą tradycyjną, mailową, za pośrednictwem mediów). Wspomniała także, iż w ostatnim Kongresie uczestniczyło około 100 osób, ale część z tych osób stanowili pracownicy Urzędu. Pani Jarosz zaproponowała, by wiodące organizacje z danego powiatu zachęciły inne, mniejsze, do uczestnictwa w Kongresie. Ks. Banasik zaproponował by poinformować organizacje pozarządowe o mającym się odbyć Kongresie i zachęcić je do przedstawienia swoich propozycji tematycznych. Pani Piwnik-Piecyk przypomniała, iż przy organizacji poprzedniego Kongresu na 3000 wysłanych zapytań drogą mailową, odpowiedziało tylko 5 organizacji. Jeśli chodzi o miejsce, w którym Kongres miałby się odbyć, ks. Banasik nadal podtrzymuje swoją propozycję zorganizowania 2-dniowego Kongresu, w tym jeden dzień poświęcony byłby możliwościom zaprezentowania się poszczególnych organizacji na Placu Artystów w Kielcach. Pani Piwnik-Piecyk zaproponowała by na następne obrady Rady zaprosić Rzecznika ds. Młodzieży oraz Stowarzyszenie Edukacja przez Internet. Z kolei Pani Śliwa zaapelowała by na spotkanie zaprosić również Rady Pożytku, które funkcjonują na terenach gmin i powiatów naszego województwa. Ks. Banasik wspomniał, iż widzi potrzebę przeprowadzenia rozmów z jednostkami samorządu terytorialnego, żeby zachęcić je do tworzenia rad na swoich terenach. W trakcie spotkania ustalono, iż Kongres odbędzie się w drugiej połowie września 2014 r. Reasumując, ostatecznie ustalono, iż do organizacji pozarządowych z terenu woj. świętokrzyskiego zostanie rozesłana drogą mailową ankieta z informacją o planowanym Kongresie z prośbą o podanie propozycji tematów w ramach planowanych warsztatów. Organizacje, które prześlą ciekawe propozycje, zostaną zaproszone na następne posiedzenie Rady. Pani Piwnik-Piecyk zwróciła uwagę na fakt, iż Kongres jest niejako Świętem Organizacji. Ponadto ustalono, iż do uczestnictwa w następnym posiedzeniu Rady należy

zaprosić także: Ochotnicze Hufce Pracy, Zakład Doskonalenia Zawodowego oraz Panią Annę Łubek – Dyrektora Centrum Tradycji i Turystyki Gór Świętokrzyskich w Bielinach.

Przewodnicząca Rady wspomniała, iż 29.07.2014 r. w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej odbyło się spotkanie z przedstawicielami Rad Działalności Pożytku Publicznego z całej Polski. Świętokrzyską Radę Działalności Pożytku Publicznego (wraz z Panią Śliwą) reprezentowali: Pani Piwnik-Piecyk oraz ks. Krzysztof Banasik. Pani Śliwa nadmieniła, iż jedną z ciekawostek omawianych w trakcie tego spotkania była rola rad jako komisji wybranych do komitetów monitorujących RPO (część przedstawicieli NGO będzie reprezentowało i wchodziło w skład komitetów monitorujących), a także informacja o obowiązku wykazywania wkładu własnego (np. finansowego, rzeczowego, osobowego, forma ryczałtu) we wszystkich projektach unijnych. Pani Śliwa oświadczyła, iż drogą mailową roześle do członków Rady prezentację ze spotkania w MPiPS. Pani Jarosz zadała pytanie

w jaki sposób w takiej sytuacji skalkulować wkład własny wykazany np. w formie sali (jaka część tego wkładu będzie wykazywana w ramach danego projektu a jaka nie?). Pani Piwnik-Piecyk dla przykładu podała, że np. koszt utrzymania jednego pokoju w biurze może być wykazany jak wkład własny.

Kolejne spotkanie wstępnie zaplanowano na 27.08.2014 r. Szczegółowe informacje dotyczące miejsca spotkania i porządku obrad zostaną rozesłane do członków Rady drogą mailową. Posiedzenie zostało zakończono o godz. 14.30.

Protokół sporządziła:

Agnieszka Dudek

Przewodnicząca Rady:

Teresa Śliwa

Załączniki:

Załącznik nr 1 – Lista obecności

Załącznik nr 2 – Porządek obrad

Lista obecności

XII posiedzenie

Świętokrzyskiej Rady Działalności Pożytku Publicznego

30 lipca 2014r.

Lp.	Imię i nazwisko	podpis
1.	Maria Adamczyk	
2.	Ks. Krzysztof Banasik	
3.	Danuta Drozdowska	
4.	Agnieszka Dudek	
5.	Grażyna Jarosz	
6.	Jacek Kominek	
7.	Agnieszka Piwnik- Piecyk	
8.	Karol Skowera	
9.	Grigor Szaginian	
10.	Teresa Śliwa	
11.	Karol Wilczyński	